

ÎNCHEIERE

27 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Cosgalmed”, reprezentată de avocatul Valeriu Negoită,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Cosgalmed” împotriva Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, privind anularea deciziei de refuz în reperfectarea licenței și obligarea la reperfectarea licenței de activitate,

împotriva deciziei din 29 noiembrie 2019 a Curții de Apel Cahul, prin care s-a admis apelul declarat de către Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, s-a casat hotărârea din 20 mai 2019 a Judecătoriei Cahul, sediul Central și s-a emis o nouă hotărâre,

constată:

La 14 noiembrie 2018 SRL „Cosgalmed” a depus cerere de chemare în judecată, în procedura contenciosului administrativ, împotriva Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, prin care a solicitat anularea deciziei Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale nr. 248-RC din 20.09.2018 cu privire la cererea nr. AO7 PS-02.R12.237 din 07.09.2018 depusă de SRL „Cosgalmed”, obligarea Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale de a reperfecta în anexa licenței seria A MMII nr. 050248 din 18.11.2015 cu termen de valabilitate 17.11.2020, titular SRL „Cosgalmed”, adresa desfășurării activității licențiate mun. Cahul, str. Ștefan cel Mare, nr. 29A și compensarea cheltuielilor de judecată.

În argumentarea pretențiilor reclamanta a indicat că la 20 septembrie 2018 Agenția Medicamentelor și Dispozitivelor Medicale a emis decizia nr. 248-RC din 20.09.2018, prin care a respins cererea de reperfectare a licenței seria A MMII nr. 050248 din 18.11.2015 cu termenul de valabilitate până la 17 noiembrie 2020, titularul SRL „Cosgalmed”, adresa juridică mun. Cahul, str. Frunze, nr. 62, în temeiul legislației din domeniu, care nu reglementează noțiunea de „relocare” a farmaciilor/filiale de pe o adresă pe alta, fapt ce presupune sistarea definitivă a

activității pe adresa mun. Cahul, str. M. Frunze, nr. 62 și respectiv fondarea unei farmacii noi pe adresa mun. Cahul, str. Ștefan cel Mare, nr. 29A, pe motivul nerespectării prevederilor art. 19 alin. (4), (5) al Legii nr. 1456 din 25.05.1993 cu privire la activitatea farmaceutică, potrivit cărora farmaciile (filialele) nou-fondate vor fi amplasate la o distanță de cel puțin 250 de metri (cale accesibilă) de la farmacia (filiala) existentă și la o distanță de cel puțin 500 de metri (cale accesibilă) de la farmacia existentă cu funcție de preparare a medicamentelor extemporale. Totodată, s-a mai invocat că pentru înființarea farmaciei se stabilesc normative demografice. Numărul de locuitori este dovedit prin adeverința eliberată de autoritatea administrației publice locale. În municipii, orașe, centre raionale și alte localități cu statut de oraș o farmacie se înființează la un număr de la 3000 până la 4000 de locuitori. Un alt temei de respingere a cererii a fost lipsa dovezii de perfecționare continuă a dirigintelui farmaciei, în temeiul art. 9 alin. (3) și art. 10 alin. (1) și (3) ale Legii ocrotirii sănătății nr. 411-XIII din 28.03.1995, precum și art. 22 alin. (1), (3) al Legii nr. 1456-XII din 25.05.1993 cu privire la activitatea farmaceutică; neadmiterea conducerii prin cumul/ore 0,25 unitate în funcție de farmacist diriginte al unității farmaceutice de către farmacist (laborator - farmacist) în temeiul art. 143 lit. e) și art. 22 alin. (4) al Legii nr. 1456-XII din 25.05.1993 cu privire la activitatea farmaceutică.

Consideră că decizia Agenției Medicamentelor și Dispozitivelor Medicale nr. 248-RC din 20.09.2018, este ilegală în fond, fiind emisă contrar prevederilor legii, motive pentru care a solicitat a fi anulată. SRL „Cosgalmed” cu adresa juridică în mun. Cahul, str. M. Frunze, nr. 62, deține licența seria A MMII nr. 050248 din 18.11.2015, cu termen de valabilitate până pe 17.11.2020 și dorește ca în baza licenței menționate să activeze în continuare. Nu este o farmacie nou-fondată și activează în aceeași rază teritorială, doar că adresa de activitate a farmaciei să fie mun. Cahul, str. Ștefan cel Mare, nr. 29A. Legislația în vigoare nu interzice schimbarea adresei de activitate a farmaciei și nu poate fi restricționată de către Agenția Medicamentelor și Dispozitivelor Medicale prin simplu fapt că nu este reglementat de către legislația din domeniu. Totodată, instituția în cauză nu poate opera cu interpretări ce ar duce la refuzarea solicitării SRL „Cosgalmed”, deoarece nu vine în contradicție cu prevederile art. 19 alin. (4), (5) al Legii nr. 1456 din 25.05.1993 cu privire la activitatea farmaceutică, farmacia fiind deja înființată și nu este nou-fondată.

Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale în pct. 2 al deciziei sale din 20.09.2018 a stipulat cadrul legal, și anume, art. 9 alin. (3) și art. 10 alin. (1) și (3) din Legea ocrotirii sănătății nr. 411-XIII din 28.03.1995, precum și art. 22 alin. (1) și (3) din Legea nr. 1456-XII din 25.05.1993 cu privire la activitatea farmaceutică. Reieșind din cadrul legal menționat, consideră că nu este stabilit volumul de ore și/sau credite necesare perfecționării continuă în domeniul farmaceutic în mărime de 180 ore, astfel că este o cerință ilegală invocată în decizie.

La 10 septembrie 2018 a fost emis ordinul administratorului SRL „Cosgalmed” nr. 45, prin care Andrei Negru se transferă, cu consimțământul acestuia, din funcția de farmacist diriginte pe 0,5 unități în funcția de farmacist diriginte pe 1,0 unitate de salariu (conform schemei de indicare) în cadrul SRL „Cosgalmed”, începând cu data de 10 septembrie 2018. Astfel, este de menționat faptul, că Andrei Negru nu activează prin cumul și conduce numai o unitate

farmaceutică a SRL „Cosgalmed”. Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale a dat o apreciere greșită faptului că Andrei Negru activează prin cumul la SRL „Cosgalmed”, totodată 0.25 unități nu demonstrează că ultimul cumulează o altă funcție și/sau conduce o altă unitate farmaceutică.

Nefiind de acord cu decizia nr. 249-RC din 20 septembrie 2018, SRL „Cosgalmed” la data din 28 septembrie 2018 a adresat cerere prealabilă, solicitând anularea deciziei contestate. La 22 octombrie 2018 Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale a expediat răspuns, prin care a respins cererea prealabilă ca fiind lipsită de temei legal.

Prin hotărârea din 20 mai 2019 a Judecătoriei Cahul, sediul Central s-a admis acțiunea SRL „Cosgalmed”. S-a anulat decizia Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale „privind respingerea cererii de reperfectare a licenței” nr. 248-RC din 20 septembrie 2018. S-a obligat Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale de a emite un act administrativ individual - decizie privind modificarea în anexa licenței seria A MMII nr. 050248 din 18 noiembrie 2015, cu termen de valabilitate 17 noiembrie 2020, titular SRL „Cosgalmed”, adresa desfășurării activității licențiate și să indice adresa desfășurării activității „mun. Cahul, str. Ștefan cel Mare, nr. 29A”. S-a încasat de la Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale în beneficiul SRL „Cosgalmed” cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 3000 lei.

Instanța de fond și-a argumentat soluția prin faptul că SRL „Cosgalmed” este titular al licenței pentru activitate farmaceutică, seria AMMII nr. 050248 din 18.11.2015 cu termen de valabilitate până la 17.11.2020, eliberată de autoritatea de licențiere, conform dispozițiilor art. 34 al Legii nr. 220-XVI din 19.10.2007 privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali și confirmată prin datele din Registrul de Stat la data de 15.01.2018.

Instanța a calificat greșită aprecierea criteriului demografic, care a stat la baza refuzului, indicând că pârâta nu a ținut cont de condiția expres impusă de art. 19 alin. (5) al Legii nr. 1456, și anume, nu a solicitat de la autoritatea administrației publice locale o adeverință, care să conțină informația referitor la numărul de locuitori, consultând în acest sens numai baza de date statistice a Moldovei. Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale a înștiințat Agenția Națională pentru Sănătate Publică, pentru a se asigura de corespunderea condițiilor de activitate a solicitantului și a primit raportul din 19.09.2018, care în afară de faptul că a constatat corespunderea condițiilor de activitate în conformitate cu regulamentul sanitar, a constatat că amplasarea farmaciei față de farmaciile existente este la 58 metri.

Constatările Agenției Naționale pentru Sănătate Publică, pe care Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale le pune la baza refuzului de a elibera licența, au fost greșit interpretate de aceasta, deoarece raportul și concluziile date de Agenția Națională pentru Sănătate Publică nu pot fi considerate ca fiind un refuz de a emite o autorizație și deci, nu pot sta la baza deciziei pârâtei.

Instanța de fond a considerat că restricțiile pentru amplasarea farmaciilor, prevăzute la art. 19 alin. (4), (5) din Legea cu privire la activitatea farmaceutică, sunt incompatibile și cu legislația comunitară privind libertatea de stabilire și concurență.

Totodată, instanța de fond a apreciat critic refuzul pârâtei de a reperfecta licența, bazat și pe neconformitățile în copia certificatului ce confirmă perfecționarea continuă în domeniul farmaceutic, fiind indicate mai puține ore de perfecționare

decât este necesar, deoarece aceste condiții nu pot fi cerute solicitanților de reperfectare a licenței, în legătură cu schimbarea adresei de activitate, or, reclamanta a îndeplinit toate condițiile impuse de lege la momentul când a obținut licența seria AMMII nr. 05248 din 18.11.2015, aceasta fiind valabilă până la 17.11.2020, astfel până la data prelungirii licenței reclamanta nu poate fi obligată să întrunească condițiile impuse la data reperfectării licenței, deoarece reclamanta are dreptul de a beneficia de efectul valabilității licenței acordate și a obține numărul necesar de credite până la data expirării acesteia. Instanța de fond a constatat că ultimul motiv de refuz în reperfectarea licenței, și anume, neadmiterea conducerii prin cumul, ori 0,25 unitate în funcție de farmacist și diriginte a unității farmaceutice de către farmacist, după emiterea deciziei, odată cu depunerea cererii prealabile, reclamanta a prezentat ordinul nr. 45 din 10.09.2018 „cu privire la transfer”, prin care Andrei Negru a fost transferat în funcția de farmacist diriginte pe 1.0 unitate, iar pârâta era obligată să țină cont de actele prezentate de reclamantă la cererea de soluționare extrajudiciară a litigiului și să elimine din decizia sa de refuz temeiul bazat pe criteriul neadmiterii conducerii prin cumul a unității, criteriu care în opinia instanței a fost îndeplinit de reclamantă.

Instanța de fond a mai reținut că cererea privind reperfectarea licenței urma a fi soluționată de către Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, bazându-se pe art. 7 al Legii privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, deoarece doar această lege prevede modalitatea de soluționare a cererilor de reperfectare a licenței, or, Legea specială cu privire la activitatea farmaceutică nr. 1456 din 25.05.1993 operează cu termenul reperfectare doar la alin. (2) art. 142 și doar sub aspectul unor proceduri ce trebuie respectate de pârâtă. Însă, art. 7 al Legii nr. 160 prevede expres procedura de depunere, soluționare și chiar temeiul de refuz a cererii de reperfectare a licenței.

În opinia instanței de fond, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale a interpretat extensiv și defavorabil prevederile ambelor acte normative aplicabile speței, ce se referă la modalitatea de reperfectare a licenței, astfel fără a găsi neajunsuri în cererea SRL „Cosgalmed” în privința informației necesare pentru identificarea solicitantului, a emis o decizie de respingere a cererii de reperfectare a licenței, bazată de fapt pe condiții ce nu-i pot fi cerute solicitantului la soluționarea unei cereri de reperfectare a licenței.

Hotărârea din 20 mai 2019 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, a fost contestată de către Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale cu apel.

Prin decizia din 29 noiembrie 2019 a Curții de Apel Cahul s-a admis apelul declarat de către Agenția Medicamentelor și Dispozitivelor Medicale. S-a casat integral hotărârea din 20 mai 2019 a Judecătoriei Cahul, sediul Central. S-a emis o nouă hotărâre, prin care s-a respins acțiunea SRL „Cosgalmed” împotriva Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale cu privire la anularea deciziei de refuz în reperfectarea licenței și obligarea reperfectării licenței de activitate ca fiind neîntemeiată. (f.d. 152, 153-159)

Instanța de apel în motivarea soluției sale a reținut că speței îi sunt aplicabile prevederile Legii privind activitatea farmaceutică nr. 1456 din 25.05.1993, care este o lege specială, reglementând raporturi juridice doar în domeniul farmaceutic. Legea privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător nr. 160 din 22.07.2011 reglementează autorizarea activității de întreprinzător indiferent de

forma de constituire și genul de activitate licențiată, fapt care determină caracterul general al acestei legi. Conform art. 5 alin. (2), (3) din Legea cu privire la actele normative nr. 100 din 22.12.2017 normele juridice generale sunt aplicabile fie tuturor raporturilor sociale sau subiecților de drept, fie unor categorii de raporturi sau de subiecți, fără a-și pierde caracterul de generalitate. Normele juridice speciale sunt aplicabile în exclusivitate anumitor categorii de raporturi sociale sau subiecți strict determinați. În caz de divergență între o normă generală și o normă specială, care se conțin în acte normative de același nivel, se aplică norma specială.

Instanța de apel a constatat că cererea agentului economic privind reperfectarea licenței corect a fost respinsă pentru neîntrunirea condițiilor stabilite la art. 19 alin. (4) al Legii cu privire la activitatea farmaceutică nr. 1456 din 25.05.1993, care a stabilit distanța de amplasare a noii farmacii de la farmacia (filiala) existentă de cel puțin 250 metri.

Curtea de Apel a constatat că la solicitarea Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale în cadrul procedurii de reperfectare a licenței, inițiată de SRL „Cosgalmed”, prin reamplasarea farmaciei de pe str. M. Frunze, nr. 62, mun. Cahul pe str. Ștefan cel Mare, nr. 29, mun. Cahul, Agenția Națională pentru Sănătate Publică a efectuat evaluarea condițiilor de amplasare, stabilind că amplasarea farmaciei față de farmaciile existente constituie 58 metri, ceea ce nu se încadrează în limitele normativului geografic stabilit de 250 metri, conform prevederilor cerințelor art. 19 alin. (4) al Legii cu privire la activitatea farmaceutică nr. 1456 din 25.05.1993.

În aceste circumstanțe, de competența autorității de licențiere ține verificarea corespunderii solicitării de amplasare a unei farmacii atât condițiilor prevăzute de legislația în vigoare ce reglementează domeniul supus licențierii, cât și condițiilor de licențiere care constituie totalitatea cerințelor și condițiilor stabilite prin legea ce reglementează expres activitățile licențiate, a căror respectare este obligatorie pentru solicitantul și titularul de licență la desfășurarea genului respectiv de activitate.

Cu referire la celelalte temeuri de refuz a Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale indicate în decizia nr. 248-RC din 20 septembrie 2018 privind respingerea cererii de reperfectare a licenței instanța de apel le-a considerat că nu sunt relevante.

Împotriva deciziei instanței de apel, la data de 31 ianuarie 2020 SRL „Cosgalmed”, reprezentată de avocatul Valeriu Negoită, a depus recurs, prin intermediul oficiului poștal, înregistrat în Grefa Curții Supreme de Justiție la data de 05 februarie 2020. (f.d. 169-174)

Prin recursul înaintat reprezentantul recurentei a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii din 20 mai 2019 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, invocând că instanța de apel a interpretat extensiv și defavorabil prevederile actelor normative aplicabile speței, ce se referă la modalitatea de reperfectare a licenței, astfel, fără a găsi neajunsuri în cererea recurentei, în privința informației necesare pentru identificarea solicitantului, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale nu a emis o decizie de reperfectare a licenței, ci o decizie de respingere a cererii de reperfectare a licenței, bazată de fapt pe condiții ce nu pot fi cerute solicitantului la soluționarea unei cereri de reperfectare a licenței. În aceste circumstanțe, refuzul autorității de a reperfecta licența este de natură să afecteze dreptul recurentei la proprietate.

Consideră că la examinarea cauzei instanța urmează să aplice testul de proporționalitate, ca o metodă logică prestabilită, destinată să identifice dacă dreptul recurenței pretins a fi încălcat, a suportat o atingere ce depășește limitele impuse de lege. Conform testului de proporționalitate, reglementarea prevăzută de norma menționată trebuie să urmărească în mod obiectiv un scop legitim, să fie indispensabilă pentru îndeplinirea scopului respectiv și proporțională pentru a asigura unui jurist echilibru între interesele individului și cele ale statului.

Totodată, consideră că conform art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța de recurs urmează să încaseze de la Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale în beneficiul său cheltuielile pentru acordarea asistenței juridice în mărime de 3000 lei, care sunt reale și necesare, fiind confirmate prin probe.

Efectuând controlul judiciar al hotărârilor contestate prin prisma argumentelor expuse în recurs, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prin Legea nr.116 din data de 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova. În conformitate cu art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258, alin. (3) al Codului administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Astfel, din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale. Decizia instanței de apel a fost pronunțată după intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Legalitatea procedurilor, care au urmat după punerea în aplicare a Codului administrativ, se vor verifica prin prisma Codului administrativ și aici instanța de recurs cu referire la termenul de depunere a recursului reține că conform art. 245, alin. (1) din Codul administrativ recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Potrivit art. 245, alin. (2) din Codul administrativ motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 29 noiembrie 2019.

Din materialele dosarului rezultă că instanța de apel a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei motivate, care la 24 ianuarie 2020 a fost recepționată de către SRL „Cosgalmed”, iar la data de 22 ianuarie 2020 de către avocatul Valeriu Negoită. (f.d. 166, 167)

SRL „Cosgalmed”, reprezentată de avocatul Valeriu Negoită, în conformitate cu prevederile art. 245 alin. (1) al Codului administrativ a depus la instanța de recurs,

la 31 ianuarie 2020, cererea de recurs, fiind înregistrată la 05 februarie 2020. (f.d. 169-174)

Astfel, instanța de recurs consideră că SRL „Cosgalmed”, reprezentată de avocatul Valeriu Negoită, s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul în termenul prevăzut de lege.

Fiindcă fondul cauzei a fost examinat prin prisma Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 și prevederilor din Codul de procedură civilă, instanța la soluționarea recursului se va conduce tot de aceste prevederi.

Astfel, examinând temeiurile recursului depus de către SRL „Cosgalmed”, reprezentat de avocatul Valeriu Negoită în raport cu materialele cauzei de contencios administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă că SRL „Cosgalmed”, reprezentată de avocatul Valeriu Negoită, a indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) din Codul de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie

să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către SRL „Cosgalmed”, reprezentată de avocatul Valeriu Negoită, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către recurentă nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă SRL „Cosgalmed”, reprezentată de avocatul Valeriu Negoită, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Cosgalmed”, reprezentată de avocatul Valeriu Negoită, inadmisibil.

În conformitate cu art.193, art. 195, art. 230 și art. 258, alin. (3) din Codul administrativ, art. 433, lit. a) din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Cosgalmed”, reprezentată de avocatul Valeriu Negoită, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh